

Kind of slaaf?

Schriftlezingen: Romeinen 8:1-17 Tekst: Rom. 8:12-17

Zingen: Ps. 33:1 en 11, Ps. 103:7, Ps. 25:2 en 6, Gez. 5:1,2 en 10, Ps. 73:13

Hoofdpunten van de preek

Paulus schrijft wat de Heilige Geest zoal in de gelovigen doet.

1 Doden (Rom.8:12-13)

Het leven vóór het geloof is een slavenbestaan. Na de bevrijding uit slavernij is de slaaf in je niet zomaar verdwenen. We kunnen weer allerlei oude 'verplichtingen' voelen.

We moeten ze doden, anders doden zij ons. Wij verliezen dit gevecht tegen onze oude aard. De Geest neemt het heft in handen. Door Hem doden wij onze menselijke zonden.

2 Leiden (Rom.8:14)

De Geest neemt ook het stuur, de leiding van ons leven in handen. Hij bepaalt daadwerkelijk hoe we leven en wat daarin belangrijk is: een nieuwe levenswandel.

Gelovigen worden kinderen ('zonen' m/v) genoemd. God neemt het initiatief en moest ons zoals Zijn Zoon Israël (Ex. 4:22) daarvoor bevrijden. God zond daarom Zijn Zoon (Gal. 4:4).

3 Aanroepen (Rom.8:15)

De 'slaaf in ons' zijn we niet zomaar kwijt. Dan regeert de angst weer en moet je aan allerlei eisen voor God en mens voldoen. Zo is de Geest niet. Hij doet heel anders...

De Geest van de aanneming ('zoonschap' m/v) eigent ons de Vader toe en leert ons leven als Zijn zoon. Door Hem roepen wij vol innig vertrouwen God aan: 'Abba, Vader'.

4 Getuigen (Rom.8:16-17)

De Geest spreekt mee met dit gebed. Hij getuigt *met* onze geest... boven onszelf en al onze angsten en twijfels uit, tot bij de Vader, dat wij Zijn kinderen zijn.

Als kind erf je samen met de Zoon van God. De erfenis is niet iets, maar iemand: God. Het onvermijdelijke lijden (8:18) staat in geen verhouding met de verheerlijking met Christus.